

Αριθμός 5255

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)ΑΡ. 3534ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΟΕ

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Απαλλαγή από τη φορολογία για εισαχθέντα κέρδη στη Δημοκρατία από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό.

1. Διαδικασία:

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, ως αρμόδια αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Απαλλαγή από τη Φορολογία για Εισαχθέντα Κέρδη στη Δημοκρατία από την Παροχή Επαγγελματικών Υπηρεσιών στο Εξωτερικό». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα ενισχύσεων.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η ενθάρρυνση της εισαγωγής κερδών από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή φορολογικής ελάφρυνσης. Συγκεκριμένα, επιβάλλεται μείωση κατά 60% της βάσης υπολογισμού του φόρου, δηλαδή των εισαχθέντων στη Δημοκρατία κερδών από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό.
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία εισάγουν στη Δημοκρατία κέρδη από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό. Δικαιούχοι είναι επίσης τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία παρίσταν υπηρεσίες στη Δημοκρατία και στο εξωτερικό.
- (ε) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση έχει ως νομική βάση το άρθρο 8(αβ) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 μέχρι 2001.
- (στ) η κοινοποιηθείσα ενίσχυση μειώνει τη βάση υπολογισμού του φόρου φοροαπαλλάσσοντας το 60% των εισαχθέντων κερδών στη Δημοκρατία από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό. Σε περίπτωση που το πρόσωπο το οποίο παρέχει τέτοιες υπηρεσίες στο εξωτερικό παρέχει επίσης παρόμοιες υπηρεσίες και στη Δημοκρατία η φοροαπαλλαγή περιορίζεται στο 60% των κερδών επί του

ποσού των εισπράξεων από την παροχή υπηρεσιών στο εξωτερικό ως προς το σύνολο των εισπράξεων από την παροχή υπηρεσιών στην Κύπρο και στο εξωτερικό·

- (ζ) για εξασφάλιση της συμμόρφωσης των δικαιούχων με τους όρους της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων προβαίνει σε εξέταση των ετήσιων φορολογικών δηλώσεων και ελεγμένων λογαριασμών που υποβάλλουν οι δικαιούχοι·
- (η) δεν προβλέπεται δυνατότητα σώρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσης.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου:

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο. Η παρεχόμενη μείωση της βάσης υπολογισμού του φόρου που έχει ως συνέπεια τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των δικαιούχων, σημαίνει παραίτηση του Δημοσίου από φόρους που θα εισέπραττε κανονικά και συνεπώς απώλεια δημόσιων εσόδων·

(ii) συνιστά οικονομική ενίσχυση αφού η μείωση της βάσης υπολογισμού του φόρου που παρέχεται στους δικαιούχους σημαίνει ελάφυνση από τις συνήθεις τους φορολογικές επιβαρύνσεις, με αποτέλεσμα να έχουν εξοικονόμηση πόρων·

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η φορολογική ελάφυνση δίδεται για κέρδη επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών τα οποία εισάγονται στη Δημοκρατία και προέρχονται από την παροχή επαγγελματιών υπηρεσιών στο εξωτερικό. Το πρόγραμμα αυτό λοιπόν εισάγει μία εξαίρεση από τους κανόνες προσδιορισμού της βάσης υπολογισμού του φόρου, η οποία δε δικαιολογείται από τη φύση ή τη λογική του φορολογικού συστήματος αλλά παρέχει οφέλη μόνο σε συγκεκριμένο οικονομικό τομέα, δηλαδή τις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών, οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες στο εξωτερικό. Συνεπώς, το μέτρο είναι επιλεκτικό·

(iv) τέλος, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον αντα-

γωνισμό, κι αυτό γιατί η οικονομική ενίσχυση που παρέχεται από δημόσιους πόρους στις δικαιούχους επιχειρήσεις αυξάνει τα εισοδήματά τους, μειώνει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών και συνεπώς θέτει αυτές τις επιχειρήσεις σε ευνοϊκότερη θέση από τους ανταγωνιστές τους στις αγορές άλλων χωρών, στις οποίες παρέχονται ή είναι δυνατό να παρέχονται παρόμοιες υπηρεσίες. Είναι επίσης σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην κυπριακή αγορά μεταξύ των ενισχυόμενων επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων που δύναται να εισαγάγουν στην κυπριακή αγορά υπηρεσίες, ή/και των κυπριακών επιχειρήσεων που παρέχουν ή δύναται να παράσχουν ανταγωνιζόμενες υπηρεσίες και δεν έχουν εξαγωγική δραστηριότητα.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζεται στο παρόν πρόγραμμα ενισχύσεων διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.

Η δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, είναι οι δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις, που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας (Επιχειρήσεις Λιθών Δραστηριοτήτων). Στο βαθμό λοιπόν που με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχονται δημόσιες ενισχύσεις προς Επιχειρήσεις Λιθών Δραστηριοτήτων, οι οποίες παρέχουν επαγγελματικές υπηρεσίες στο εξωτερικό και εισάγουν τα κέρδη τους στη Δημοκρατία, οι ενισχύσεις αυτές κρίθηκε ότι δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου και άρα δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

(δ) Εφόσον από τα ανωτέρω κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, πρέπει να εξεταστεί αν ανήκει σε μία από τις κατηγορίες ενισχύσεων που ο Έφορος οφείλει ή δύναται να εγκρίνει ή δεν εγκρίνει σύμφωνα με τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, αντίστοιχα.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες στο εξωτερικό, με σκοπό την

ενθάρρυνση της εισαγωγής κερδών από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό, κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση αυξάνει τα καθαρά κέρδη των επιχειρήσεων οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες στο εξωτερικό, μέσω της μείωσης της βάσης υπολογισμού του φόρου, δηλαδή των εισαχθέντων κερδών από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών στο εξωτερικό. Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση παρέχει τη δυνατότητα στις δικαιούχους επιχειρήσεις να μειώσουν το κόστος παροχής των υπηρεσιών τους στις αγορές άλλων κρατών με αποτέλεσμα να μπορούν να ανταγωνιστούν με ευνοϊκότερους όρους. Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, η οποία συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, συνιστά ενίσχυση για εξαγωγές διότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «ενίσχυση για εξαγωγές» σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων για εξαγωγές που δυνάμει του άρθρου 5Α ο Έφορος δεν εγκρίνει.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Απαλλαγή από τη Φορολογία για Εισαχθέντα Κέρδη στη Δημοκρατία από την Παροχή Επαγγελματικών Υπηρεσιών στο Εξωτερικό», συνιστά δημόσια ενίσχυση. Η ενίσχυση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που αφορά δημόσια ενίσχυση σε επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, οι οποίες παρέχουν επαγγελματικές υπηρεσίες στο εξωτερικό και εισάγουν τα κέρδη τους στη Δημοκρατία.

Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου διότι συνιστά ενίσχυση για εξαγωγές, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 5Α του Νόμου δεν εγκρίνεται από τον Έφορο. Ως εκ τούτου, εκδίδεται αρνητική απόφαση. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα εξακολουθεί να ισχύει το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε θα πρέπει να καταργηθεί.

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Λευκωσία, 24 Σεπτεμβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.